

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครู ภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก¹

Needs and Guidelines for Enhancing Skill Competency of English Teachers under the Secondary Educational Service Area Office 39 Phitsanulok

อมรรัตน์ ทับทิมทอง² และสธิรพร ชาวนันชัย³

Amornrat Tubtimtong⁴ and Sathiraporn Chaowachai⁵

(Received: 12 May 2020; Revised: 14 July 2020; Accepted: 24 July 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะด้านทักษะ 6 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน 2) ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ 3) ด้านการพัฒนาตนเอง 4) ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 5) ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ด้านการวัดและประเมินผล โดยวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 136 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ของครูภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าการ

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก

² นิสิตภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

³ อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁴ Student, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Naresuan University

⁵ Lecturer, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Naresuan University

จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า

1. การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า มีทั้งหมด 20 แนวทาง แบ่งออกเป็น ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ 7 แนวทาง ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน 7 แนวทาง และด้านการวัดและประเมินผล 6 แนวทาง

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น แนวทางการพัฒนา สมรรถนะด้านทักษะ ครูภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to investigate needs and guidelines for enhancing skill competency of English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok. The needs consisted of 6 skill competencies which were 1) learning process and classroom management 2) situational communication 3) self development 4) building relationships 5) materials, innovations, learning resources, and information technology 6) measurement and evaluation. The research methodology consisted of 2 parts. The first part was to investigate needs of enhancing skill competency of English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok. The sample consisted of 136 English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok, which are in the second term of the year 2019. The research determined the sample size by using Krejcie and Morgan table and then random the sample by using stratified random sampling. The research tool was a questionnaire about the needs of enhancing skill competency of English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok. Data were analyzed by using frequency, percentage, standard deviation, and PNI modified. The second part was to analyze guidelines for enhancing skill competency of English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok. The data providers

were 3 English skill experts obtained by purposive sampling. The research tool was an interview. The research data were analyzed by content analysis. The research results were as follows:

1. The needs of enhancing skill competency of English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok was found that the top three ranking needs of English teacher's skill competencies were situational communication, learning process and classroom management, and measurement and evaluation respectively.

2. The guidelines for enhancing skill competency of English teachers under the secondary educational service area office 39 Phitsanulok were stated in total of 20 ways; 7 ways in situational communication, 7 ways in learning process and classroom management, and 6 ways in measurement and evaluation.

Keywords: Needs, Guidelines for Enhancing, Skill Competency, English Teachers

บทนำ

ในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ผู้คนทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นลำดับที่ 1 มากถึง 1.13 พันล้านคน (Ethnologue Languages of the World, 2019) เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากประเทศไทยมีการติดต่อค้าขาย ทำธุรกิจ และแลกเปลี่ยนสินค้ากับประเทศในประชาคมอาเซียน 10 ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยมีอำนาจต่อรองในเวทีการค้าโลกเพิ่มมากขึ้น และยังช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศได้ (aseantourist, 2014) อีกทั้งการสมัครงานของหลายๆ อาชีพในปัจจุบัน เช่น พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน วิศวกร นักการตลาด และโลจิสติกส์ เป็นต้น มีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น TOEIC (Test of English for International Communication) และ TOEFL (Test of English as a Foreign Language) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม Education First (EF) 2018 ได้จัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยไว้ที่อันดับที่ 6 จาก 8 ประเทศในอาเซียน สูงกว่าพม่าและกัมพูชาตามลำดับ และอยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลก โดยมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษอยู่ที่ 48.54 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ Low Proficiency คือมีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปี

การศึกษา 2560 โดยคะแนนลดลงร้อยละ 2.37 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2550 ร้อยละ 3.34 แต่ก็ ยังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39, 2561) แสดงให้เห็นว่า ระบบการจัดการศึกษา ยังไม่สามารถดำเนินการให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ อยู่ในระดับมาตรฐานสากล อีกทั้งยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะมาใช้งานได้ (พรพิมล ประสงค์พร, 2557, หน้า 83)

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นจะต้องมีการร่วมมือกันในการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว และเนื่องจากรัฐบาลเกิดความคาดหวังที่ว่าครูจะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่ ความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษาได้ ดังนั้น หนึ่งในปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพนั้นคือครู เนื่องจากความหวังของสังคมดังกล่าวทำให้ครูต้องพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้ทัน ต่อสภาพความคาดหวังของสังคมภายใต้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน, 2553, หน้า 60) เพื่อการพัฒนาตัวผู้เรียนและสร้างความสำเร็จในวิชาชีพครู (นพ วิจิตรโยธการ, 2556, หน้า 1-2) โดยครูจำเป็นจะต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะประจำสายงาน (Job Competency) สมรรถนะการบริหารจัดการ (Managerial Competency) และสมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้ครูมีการพัฒนาตนเองไปสู่ครูมืออาชีพ ที่มีความมุ่งมั่นในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาให้ครบทุกด้าน ทั้งความดี ความเก่ง สุขภาพร่างกาย แข็งแรง มีความมั่นคงทางอารมณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) อีกทั้งยังช่วยให้ครู มีองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตาม ความต้องการของโรงเรียนอย่างแท้จริง (จารุวรรณ จันเลื่อน, 2557, หน้า 1-2) ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึง มีการปฏิรูปการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครู เพื่อเป็นการยกระดับสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษให้ สามารถเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยัง ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ซึ่งสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบ ด้านความรู้ องค์ประกอบด้านทักษะ และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (เยาวลักษณ์ มูลสระคู, 2558, หน้า 86 - 89) จะเห็นได้ว่าการจะเป็นครูมืออาชีพ นอกจากจะต้องมีความรู้และคุณลักษณะส่วนบุคคล แล้ว ยังจำเป็นจะต้องมีทักษะต่าง ๆ ด้วย เช่น ทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ทักษะในการพัฒนาตนเอง และทักษะในการทำงานกับผู้อื่น เป็นต้น เนื่องจากสมรรถนะด้านทักษะจะทำให้ครูภาษาอังกฤษสามารถ พัฒนาปรับปรุงตนเองได้จนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญได้เทียบเท่าหรือสูงกว่ามาตรฐาน ซึ่ง จะส่งผลดีต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาจากครูที่มีทักษะหรือความสามารถสูง อันจะส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพจนเกิดเป็นทักษะ และสามารถนำทักษะที่ได้รับจากการฝึกฝนไป

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างไรก็ตาม ประคอง ยุคละงิง (2559, หน้า 52) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูและพบว่าครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษยังมีปัญหาสมรรถนะด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะในการวิเคราะห์หลักสูตร ทักษะการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะในการพูดในชั้นเรียน การพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ การพูดเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ประมาณ อุ่นพิมาย (2561) ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูชาวไทยผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าครูชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำหน้าที่ในการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 39 โรงเรียน และจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 57 โรงเรียน มีนโยบายในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภทให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาครูให้เป็นผู้เรียนรู้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความแม่นยำทางวิชาการ และมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตอบสนองผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และ ทักษะในการใช้เทคโนโลยี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39, 2561)

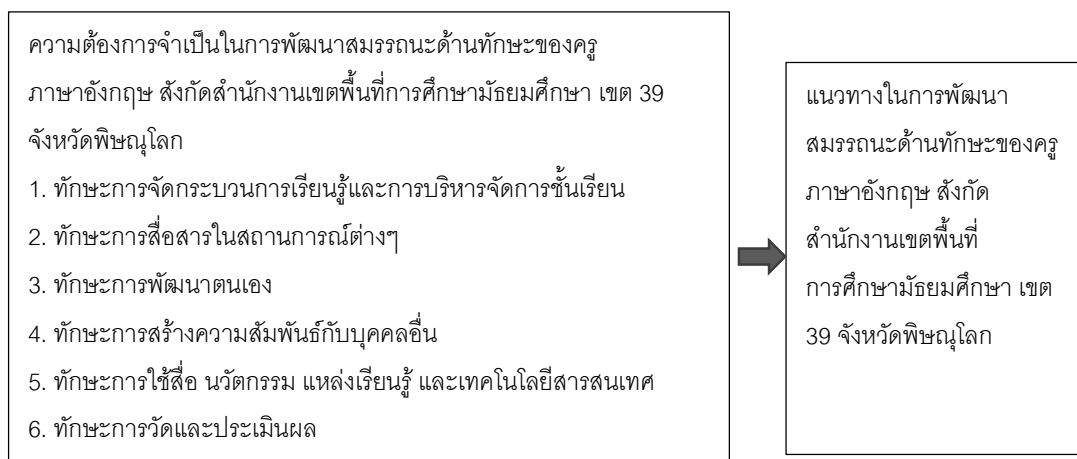
จากสภาพปัญหาและการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ ตลอดจนนโยบายการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางการบริหาร เช่น การบริหารงานบุคคล ตลอดจนนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษให้เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผู้วิจัยได้นำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การสำรวจความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก และเพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก และเพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก มีดังนี้

1.1.1 ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 206 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 39 โรงเรียน ตามข้อมูล ณ วันที่ 21 ตุลาคม 2562

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิชญ์โลก ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 136 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607 - 610) จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ของครูภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 พิชญ์โลก แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ ประกอบด้วย

1. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน
2. ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ
3. ด้านการพัฒนาตนเอง
4. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
5. ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. ด้านการวัดและประเมินผล

สภาพที่เป็นจริง

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สภาพที่ต้องการพัฒนา

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆจากงานวิจัย แนวคิด หนังสือ วารสาร เอกสาร บทความทางวิชาการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ

2. สังเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ เป็น 6 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.2 ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ

2.3 ด้านการพัฒนาตนเอง

2.4 ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

2.5 ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

1.2.3 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ การจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ การพัฒนาตนเอง การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การใช้สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศและการวัดและประเมินผล

1.2.4 เขียนนิยามศัพท์เฉพาะและสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยในครั้งนี้

1.2.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไข

1.2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีคุณภาพสมบูรณ์

1.2.7 นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for MAC) จากนั้นเลือกข้อคำถามเฉพาะที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 มาใช้ ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

1.2.8 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ จากนั้นนำผลที่ได้จากการไปทดลองใช้มาหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970, p. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .981

1.2.9 นำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนซึ่งมีวิธีการดังนี้

1.3.1 ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูภาษาอังกฤษ

1.3.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบสอบถาม ซึ่งมีการระบุวันรับแบบสอบถามคืน ทั้งหมดจำนวน 136 ฉบับ ถึงครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งสอดซองเปล่าติดแสตมป์และจำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อความสะดวกในการจัดส่งกลับคืนให้ผู้วิจัย

1.3.3 ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 136 ฉบับ ได้รับฉบับที่สมบูรณ์กลับคืน จำนวน 136 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS for MAC) ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ต้องการพัฒนา ใน 6 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลผลโดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2533, หน้า 120-127)

สภาพที่เป็นจริง

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สภาพที่ต้องการพัฒนา

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีสภาพที่ต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 279)

$$PNI_{modified} = (I-D)/D$$

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

2.1.1 เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาศาสตร์
- 2) ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- 3) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่องการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนนทบุรี

2.1.2 เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) มีความรู้และประสบการณ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 2) มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- 3) มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขา Doctor of Philosophy, Applied

Linguistics

2.1.3 เป็นครูภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ดำรงตำแหน่งครู วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
- 2) มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) มี 3 ด้าน ได้มาจากการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ 3 ลำดับแรกในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. ด้านการวัดและประเมินผล

2.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 พิษณุโลก ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง
2. ผู้วิจัยศึกษาผลที่ได้จากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ทั้ง 6 ด้าน แล้วเลือกด้านที่มี

ค่าความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะที่สูงที่สุด 3 ด้าน มาจัดทำเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ ซึ่งสมรรถนะด้านทักษะทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ได้แก่

2.1 ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ($PNI_{modified} = 0.237$)

2.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน ($PNI_{modified} = 0.196$)

2.3 ด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.191$)

3. นำข้อคำถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. พิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งได้มาแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 3 คน

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและแจ้งประเด็นการสัมภาษณ์ ตลอดจนติดต่อนัดหมายกำหนดการสัมภาษณ์ให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทราบล่วงหน้า
3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามกำหนดการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียง ระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2563 – 1 กุมภาพันธ์ 2563

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและการบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียงมาจัดพิมพ์เป็นข้อมูลดิบ
2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์มาจำแนกเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก สามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก โดยภาพรวม ทั้ง 6 ด้าน

ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก โดยภาพรวม ทั้ง 6 ด้านสูงสุด คือ ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ รองลงมา คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านทักษะการวัดและประเมินผล รองลงมาตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการสำรวจของ Ethnologue Languages of the World (2562) พบว่า ในปัจจุบันผู้คนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันมากเป็นลำดับที่ 1 จาก 6,500 ภาษาทั่วโลก โดยผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ การค้าขาย หรือการทำความรู้จักกับบุคคลอื่น อีกทั้งในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกของสมาคมอาเซียน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาคม อย่างไรก็ตาม Education First (EF) 2018 ได้จัดลำดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยรั้งท้ายอยู่เป็นลำดับที่ 6 จาก 8 ประเทศในสมาคมอาเซียน ทำให้กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาให้กับคนไทย มีนโยบายยกระดับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษครั้งใหญ่ของประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ทำให้ครูภาษาอังกฤษต้องมีการกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของตนเอง เพื่อให้สามารถตอบสนองกับความคาดหวังของสังคมและมาตรฐานครูภาษาอังกฤษได้ และเพื่อให้เกิดความสามารถดังกล่าว ครูภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านทักษะการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, หน้า 99 - 100) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ด้านทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนรู้ และทักษะการวัดและประเมินผล ทั้งสามทักษะมีความต้องการในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับเยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 96) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในองค์ประกอบด้านทักษะ ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเห็นตรงกันว่าในการกำหนดองค์ประกอบด้านทักษะ ครูควรมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดี มีทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะการใช้เทคโนโลยี ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการพัฒนาตนเอง

2. แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก

เมื่อพิจารณาผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน พบว่าผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ประกอบด้วยแนวทางสำคัญ ดังนี้

2.1 การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ สามารถสรุปได้ 7 แนวทาง คือ 1)ครูสร้างแรงจูงใจ เจตคติที่ดี และจิตวิญญาณแห่งการเป็นครูของตนเอง 2)ครูใช้วิธีการสอนที่ครูจำเป็นต้องมีการสื่อสารกับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ 3)ครูสอนโดยเน้นการพัฒนาเรื่องคำศัพท์ให้กับนักเรียน 4)ครูจัดการเรียนรู้โดยการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ 5)ครูสร้างความเป็นภาวะผู้นำในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้วยการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษระหว่างครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยกัน 6)ครูพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และ 7)ครูใช้กระบวนการ PLC (ชุมชนแห่งการเรียนรู้) มาปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเหล่าสมาชิกกลุ่ม PLC ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานจำเป็นต้องมีการร่วมมือกับผู้อื่น ดังนั้นการสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อที่จะทำให้การปฏิบัติงานต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ทักษะการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการ เช่น การไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนได้ การไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักการของภาษา เป็นต้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ข้อจำกัดดังกล่าวน้อยลงหรือหายไป ซึ่งสอดคล้องกับ นันทิยา ดวงภุมเมศ (2559, หน้า 89-91) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษทำได้โดยใช้วิธีการดังนี้ 1)พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน บทเรียน และสื่อการสอนที่มีการบูรณาการกับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลกับสาระท้องถิ่นหรือวิถีไทย (Thainess) เพื่อมุ่งยกระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลัก โดยเริ่มจากทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ 2)พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเทคนิคการจัดการเรียนการสอน ภายใต้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (PBL) และการประยุกต์สาระท้องถิ่น หรือเรื่องราวใกล้ตัวของนักเรียน เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตของตน โดยใช้กระบวนการการมีส่วนร่วม (ผู้เรียน ผู้สอน ชุมชน)

2.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน สามารถสรุปได้ 7 แนวทาง คือ 1)ครูสร้างวิสัยทัศน์พื้นฐาน ตลอดจนจิตวิญญาณแห่งการเป็นครู ตลอดจนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใน

ศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน 2)ครูมีความกระตือรือร้นแสวงหาวิธีการใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ภายใต้กรอบหลักสูตรของสถานศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วม 3)ครูทำการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสังเกต พูดคุย และการตอบแบบสอบถามของนักเรียน 4)ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์ผลการศึกษาทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อให้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่นักเรียนแต่ละคนมี 5)ครูจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning Project Based Learning , Activity Based Learning, และ Communicative learning teaching (CLT) 6)ครูเริ่มต้นการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการ Warm Up ด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ และ 7)ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบร่วมกันโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน หรือ PLC (Professional Learning Community) แบบ AAR (After Action Review) ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญที่สามารถทำให้นักเรียนไปถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ โดยครูจำเป็นที่จะต้องมีทักษะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างหลากหลายวิธี สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และจุดประสงค์ของหลักสูตร เชื่อมโยงเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่สอนกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ตอบสนองต่อนโยบายและจุดเน้นในการพัฒนาครูของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จึงจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องมีมาตรการในการสนับสนุน ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้ครูมีการพัฒนาความสามารถด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้วยวิธีการที่เป็นแบบ Active Learning มีการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 6) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ทั้งนี้ การที่นักเรียนจะมีคุณภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจสิ่งที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดสมรรถนะสำคัญของนักเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ โดยมีหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในการเตรียมเข้าสู่โลกอนาคต เช่น การเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย เป็นต้น เพื่อให้เกิดการพัฒนานักเรียนอย่างแท้จริง

2.3 การวัดและประเมินผล สามารถสรุปได้ 6 แนวทาง คือ 1) ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการวัดและประเมินผลการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม มีผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนทั้งด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude) 2) วัดประเมินผลตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งในแผนการจัดการเรียนรู้ 3) ครูวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจากการทำกิจกรรมจริงของนักเรียน 4) ครูพัฒนาทักษะการวัดและประเมินผลจากการศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจากงานวิจัยและการอบรมต่าง ๆ 5) ครูประเมินเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และ 6) ครูทำ Rubric Score หรือ เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียนอย่างชัดเจน และมีการแจ้งเกณฑ์ดังกล่าวให้นักเรียนได้ทราบทุกครั้ง ทั้งนี้ เนื่องจากการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นไปเพื่อให้มีการตัดสินใจและพัฒนาผลการเรียน เพราะฉะนั้น การวัดและประเมินผลจึงเป็นทักษะที่ครูทุกคนจำเป็นต้องมี เพื่อให้เกิดการพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ทักษะการวัดและประเมินผลของครูยังไม่เป็นไปตามระดับสมรรถนะครูผู้สอนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จึงต้องมีการพัฒนาสมรรถนะด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559, หน้า 18-19) กล่าวว่า การออกแบบและเลือกใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลต้องสอดคล้องกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และตัวชี้วัดมาตรฐานรายวิชา ซึ่งจำแนกเป็นการวัดประเมินผลความรู้ความสามารถเกี่ยวกับทฤษฎีความรู้ (Knowledge) หรือด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) การวัดประเมินผลทักษะการปฏิบัติ (Skill) เป็นการวัดระดับคุณภาพของทักษะการปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการทำงาน และวัดระดับคุณภาพของผลงานด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) และการวัดผลประเมินผลเจตคติ (Attitude) ด้านจิตพิสัย (Affective domain) และยังสอดคล้องกับสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 43) กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องมีการวัดและประเมินผลควบคู่ไปกับกระบวนการจัดการชั้นเรียนให้เป็นปกติและสม่ำเสมอ โดยใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย ซึ่งครูอาจเป็นผู้ประเมินเอง เพื่อนผู้เรียนประเมินกันเอง หรือผู้ปกครองร่วมประเมิน เพราะการประเมินผลเป็นการทดสอบว่านักเรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด มีสิ่งใดได้รับการพัฒนา และมีสิ่งใดต้องปรับปรุงและส่งเสริม ทั้งนี้ ต้องควบคุมมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สะท้อนสมรรถนะสำคัญของนักเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนั้น การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จึงกำหนดการประเมินเป็น 3 ระยะ ได้แก่ การประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลหลังเรียน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้สมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิชญ์โลก มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ควรนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองโดยการวางแผนพัฒนาตนเองรายบุคคล หรือ ID Plan (Individual Development Plan)

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ควรนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษไปใช้ในการส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษมีการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะทั้ง 6 ด้านของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งควรมีการส่งเสริมการพัฒนาดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและตรงกับความต้องการจำเป็น นอกจากนี้ยังควรจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นการเพิ่มจุดแข็ง (Strength) ให้กับสถานศึกษา อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มแนวทางในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) อีกด้วย

1.3 กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ควรนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะให้กับครูภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสร้างกลไกให้มีการช่วยเหลือครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พิษณุโลก ในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง โดยมีการติดตามผลการพัฒนาต่อไป

1.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการกำหนดนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา และหลักเกณฑ์ต่างๆในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

- จารุวรรณ จันเลื่อน. (2557). **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม.
- นพ วิจิตรโยธาการ. (2556). **ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะครู โรงเรียนป่าแดงวิทยา อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- นันทิยา ดวงภูมิเมศ. (2559). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย. วารสาร ภาษาและวัฒนธรรม**, 35(2), 77-96.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง ยุคะลัง. (2559). **รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารบริหารการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**, 15(พิเศษ), 45-55.
- ประมาณ อุณพิมาย. (2561). **ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูชาวไทยผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**.
- ปิยาภรณ์ อัครลาภณย์. (2562). **การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์**.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2557). **การเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL). วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 37(3), 81-88.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). **การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39. (2561). **ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 39 เรื่อง รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET). สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562, จาก http://secondary39.go.th/plan62/04Report39_2561.pdf**

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39. (2561). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39**. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562, จาก http://secondary39.go.th/plan62/01plan39_62-65.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **คู่มือการประเมินสมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553**. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://www.tmk.ac.th/teacher/capacity.pdf>
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <http://academic.obec.go.th/newsdetail.php?id=75>.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562, จาก https://webs.rmutil.ac.th/assets/upload/files/2016/09/20160908101755_51855.pdf.
- สุวิมล ว่องวาณิช, (2558). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัททิวทัศน์. aseantourist. (2014). **ข้อดี-ข้อเสียของการเปิดอาเซียน**. Retrieved on July 7, 2020, from <https://aseantourist.wordpress.com/>
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test*. (3rd ed.) New York: Harper & Row.
- Education First. (2018). *EF English Proficiency Index*. Retrieved on October 22, 2019, from <https://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/>
- Ethnologue Languages of the World. (2019). *What is the most spoken language?*. Retrieved on October 22, 2019, from <https://www.ethnologue.com/guides/most-spoken-languages>.
- Krejcie, & Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 13(3), 607-610.